

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Isidoro episcopo [et] confessore. Cap[itulum]. xxx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De discipulis factus est. De hoc heraclides retulit q̄. fūi. annis in abstinentia vixit: panis et olei modicū sumēs. Quā dū de carnis concupiscentia tentaret: rota nocte in pureo stabat tpe hyemali: vt carnes gelu cōstringerentur. Aliqñ etiā sp̄s blasphemie tactus. xl. dieb⁹ sine tecto permāsit. Ad demonibus etiā pluries verberat⁹ est. **D**ie quadā tres maligni sp̄s i specie clericorū eidē abstitērūt contra fidē catholicam diſputātes: quoz vnus se arrtanū: scōs eunomia: num: tertius apollinariū se dixit: quos oēs ipse ipse dei sapiētia superauit. **E**um ecclesie clares deperissent: ipse ostij partem illā quam clares introribāt signauit: statimq; fores aperuit. Euidā etiā discipulo oīa q̄ sibi p̄ annos. xviij. euenerūt: ante illud tps sibi futura p̄dixit. Per annos. xvi. neq; carnes: neq; coctū: neq; pomū: neq; q̄cūq; viride comedit: nec balneo vsus fuit. Et cū āno. xvi. ppter stomachi passionē sibi nec cessitas esset coctū comedēdi: panē non tetigit: sed oleravel lenticulā biēno degustauit. Artes q̄ e fallacias demonū et spiritūz differentias subtiliter nouit. Appropinquās nec: sed tñ p̄ duos annos antea se a carnali impugnationē liberatū fuisse dixit. Etareq; iōgeuus sub impatore valente e seculo migrant. iij. nos. aprilis. Huius discipul⁹ palladius fuit. **H**ic sanctus diuina et humana satura clarus aduersus octo pncipaliū vitioz suggestiones: quas aut p̄mus aduertit: aut inter p̄mos didicit octo ex sacraz s̄farū testimonijs libros opposuit. Ita vt vnā queq; suggestio p̄ra se habeat testimoniū: quē libū ex greco in latinū vixisse se tradit gēnadi⁹. Scripsit et anachoritis simpliciter viuētibus libū centū sententiāz p̄ capta digestū. Erudit⁹ nō et studios⁹ qñq; gina quē etiā de greco idē gēnadius trāstulit in latinū. Supiore nō iādu dū trāstātū correxit. Scripsit et cenobitis sinai montis doctrinā vite cōis. Virgini deo sacrate libellū edidit religioni sue p̄uenientē ac serui. Paucas etiā sententiolas obscuras valde et solis monachoz cordib⁹ cognoscibiles ondit. Quas etiā gēnadius ex greco latinus fecit. Scripsit et alios duos libros valde puiles. Quoz vn⁹ de actuali vita monachis tritula. Alter nō cognōtionalis. Hec gēnadius de viris illustribus.

De sancto Euagrio ep̄o. Cap. xxix.

Euagrius p̄sbyter alexandrinus: et postmodū antiochen⁹ ep̄s vir acris et p̄santis ingenij et discipul⁹ arhanasij alexandrini ep̄i fuit. A quo et p̄sb̄ ordinat⁹ est. Hic vitā beati antonij ab eodē arhanasio in greco scriptā in latinū cōuertit sermonē. Dū adhuc p̄sbyter eēt diuersoz tractat⁹ beato misit hieronymo: vt ipse libro de illustribus tradit. Qui etiā sanctitate insignis antiochie quiescit.

De sancto Iñdoro ep̄scopo et confessorē. Cap. xxx.

Indorus ep̄scop⁹ hispaniensi. que ciuitas est hispanie ex eisdē hispanijs oriūdus tēpe heraclij imperatoris: sanctitate claruit et doctrina: vt ait Sigibert⁹. Qui multavolumina ecclesie dei vtilia cōdidit: videlz Soliloquioz libros duos. Sententiāz libros quattuor. Sinonymoz libros viginti. Ethymologiaz libros viginti. De officijs libros duos. Contra iudeos ad sorozem florentianā libros duos. De significatiōe noui et veteris testamēti ad orosij libros duos. Allegoziarū in quinq; libros moysi libros qñq;. In ioseph vnū. In libū iudiciū vnū. In libros regū: librum vnū. De corpore et sanguine dñi librum vnū: et plura alia. De origine officiorū libros duos. Itē libū differentiarū. Itē de vita et obitu sanctorū q̄ dñz p̄cesserūt. Itē de natura rerū. Itē libū artū. Itē libū de summo bono. Itē errat et liber decretorū apostolicorū romanorum pontificū canonūq; cōcilio: q̄ p̄ successiones tempoz diuersis locis p̄ orbē a catholicis ep̄scopis celebrata sunt: que omnia grandī et insigni volumine complūxit. Ex quo cōstat p̄uontis prepositi beluacē. et gratiani decreta: vt plurimum fuisse decerpta: vt dicit Vincētius. Quē uir hispani vita et doctrina p̄fulgidus p̄die nonas aprilis: ibiq; iacet humatus.

De sancto Ambrosio cōfessore. Cap. xxxi.

Ambrosius diaconus

marcionis primū labe infectus: postmodū ab origine corrept⁹ christiane fidei confessor euasit. Et in e uaditione xbi dei studium feruens adhibuit: atq; cōfessionis do-

minice gloria insignis fuit. huius solerti studio et flagranti industria vi precū et obsecrationum coactus origenes infinita ferme dicant volumina. Notarios nempe scriptozes et scriptozes puellas scribendi peritia appime eruditas exhibuit: et sumptū necessaria affatim ministravit. Ipsum etiam elegantis ingenij suae epistole ipsius ad origenem dare indices sunt. Obijt ante mortem origenis: vt dicit Hieronymus libro de illustribus: et de hoc eusebius. vi. ecclesiastice hystorie mentionem facit. Quē uir autem in domino p̄dite nos. aprilis.

De sancta hyrene uirgine et mar. Cap. xxxij.

Hrenes uirgo et maritus: soroz sanctaz Agapis et chionie: de quibus superius dictū est tertio nonas aprilis. Postq̄ predicte soroz